

תפילת אור לשמים – מר' מאיר מאפטא

רבינו בעל ה"תפארת שלמה" היה רגיל לאומרה בכל יום ערב
ובקר ואמר שהיא סגולה נפלאה לפרנסה ולהצלחה לאומרה בכל
יום

רבוֹן הָעוֹלָמִים יִדְעָתִי כִּי הִנְנִי בְיָדְךָ לְבַד, כַּחֲמֹר
בְּיַד הַיּוֹצֵר. וְאִם גַּם אֶתְאַמֵּץ בְּעֲצוֹת וְתַחֲבֵלוֹת
וְכָל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל יַעֲמְדוּ לִימִינִי לְהוֹשִׁיעַנִי וְלִתְמוֹךְ
נַפְשִׁי, מִבְּלַעֲדֵי עֲזָךְ וְעֲזָרְתְּךָ אֵין עֲזָרָה וִישׁוּעָה.
וְאִם חָלִילָה יִחַפְּצוּ כָּלֶם לְהַרְעוּ, אֲזִי אֶתְּךָ
בְּחֻמְלָתְךָ תִּשְׁמַח עֵינֶיךָ עָלַי וְתִשְׁקִיף עָלַי לְטוֹבָה
מִמְּעוֹן קִדְשֶׁךָ. הִנֵּה חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בִּנְעֻמִים,
וִישׁוּעָתִי בָּאָה וְעֲזָרְתִּי תִגָּלֶה. לָכֵן עֲזָרְנִי, רבוֹן
הָעוֹלָמִים, לְהֵיוֹת עֵינֵי פְתוּחוֹת לְרְאוֹת תְּמִיד
אֲמִתוֹת הַדְּבָר הַזֶּה, וְיִהְיֶה תְּקוּעַ וְקַבּוּעַ אֲמוֹנָתְךָ
בְּלִבִּי בְּכָל עֵת, לְבַל אֲסוּר לֹא בְּדַבּוּר וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה
וְלֹא בְּמַחֲשָׁבָה, לְעַבֵּד זֹולָתְךָ חָלִילָה, כִּי אִם
תִּרְדֹּף נַפְשִׁי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת.

גַּם עֲזָרְנִי לְבַל יָמִישׁ מִרְעִיוֹנִי וּמִלִּבִּי גִדְלָתְךָ
וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ וְהוֹפְעֵת חֵיוֹתְךָ בְּכָל רָגַע, וְקִטּוֹן עֲרַכִּי

בִּין מַעֲשֵׂיךָ, וּמָה נִחְשָׁב אֲנִי בֵּין יְצוּרֶיךָ, וּכְאִין
אֲנִי נֶגֶד בְּרוּאֶיךָ – אִם גַּם הָיִיתִי נָקִי מִכָּל חַטָּא,
וּמָה גַם כִּי עֲוֹנוֹתַי רַבּוּ לְמַעַלְהָ רֹאשׁ, נִקְלַתִּי מִכָּל
בְּרוּאֶיךָ, כִּי הֵם עוֹשִׂים רְצוֹנְךָ אֲשֶׁר לְכַף נּוֹצְרוֹ,
וְאֲנִי בְּגִבָּה לְבִי מִתְעַב בְּעֵינֶיךָ. וְעֲזַרְנִי לְהִיּוֹת מִדַּת
הַכְּנָעָה וְשִׁפְלוּת רוּחַ דְּבוּק בְּלִבִּי וּבְרַעֲיוֹנִי בְּכָל עֵת
וּבְכָל רֶגַע, וְתַהֲיֶה יְרֵאָתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחֲטָא,
וְיִשְׁמַח לְבִי תָמִיד בְּךָ אֲשֶׁר בְּרֵאתָנִי לְכְבוֹדְךָ,
וְאַהֲבָתְךָ תִּבְעַר בְּקִרְבִּי בְּכָל עֵת, וּיִמְחַכְּמֶתְךָ
תִּאֲצִיל עָלַי לְהִיּוֹת נֶגֶד עֵינַי גְּדֻלַּתְךָ וּגְבוּרַתְךָ,
וּמַעוֹט עֶרְכִּי וְחִסְרוֹן בִּינָתִי. וְלֹא יִגְבֶּה לְבִי, וְלֹא
אֶרְדּוּף אַחַר הַכְּבוֹד וּגְדֻלָּה וְעֶשֶׂר, כִּי אִם תִּכְסֹף
נַפְשִׁי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ. וְאַהֲיֶה מוֹכֵן
בְּכָל רֶגַע לְמִסַּר נַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְגוּפִי וּמְאָדִּי
עַל קִדְשַׁת שְׁמֶךָ, וְהִסַּר כָּל הַמְּסַכִּים הַמַּבְדִּילִים
בֵּינִי לְבֵינֶךָ, וְהַחֲזִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
וְיוֹנַעַם לִי כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי, וְלֹא יִבְלַבְּלֵנִי
שׁוֹם עֲנִין מִעֲבוֹדָתְךָ הָאֲמִתִּית, וְלֹא תַעֲלֶה קִנְאֵת
אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאֵתִי עַל אַחֲרִים, וְלֹא אֶתְאַוֶּה
לְשׁוֹם דְּבַר זוּלַת רְצוֹנְךָ.

וְהוֹרְנִי דֶרֶךְ חֻקֶיךָ לְעֲבֹדְךָ בְּלֵב נָבֵר וְזֶדֶד וּבְשִׁמְחָה
וְרוּחַ נְמוּכָה וּבְאַהֲבַת עִמָּךָ יִשְׂרָאֵל. וְיִתְקַדֵּשׁ

שְׁמֶךָ עַל יָדַי וְעַל יְדֵי זָרְעִי וְזָרַע זָרְעִי עַד (סוף) כָּל
הַדּוֹרוֹת, וְלֹא יִמָּצֵא פָּסוּל בְּנִי, חֲלִילָה, וְנִנְצֵל
מִחֲלוּל הַשֵּׁם, וְנִזְכָּה לְעֶסֶק בְּתוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה
בְּתַמִּידוֹת, מִתּוֹךְ הֶרְחָבָה, בְּתַשׁוּבָה וּבְדַעַת
וּבְשִׁמְחָה וְלֵב טָהוֹר, וְנִשְׁמַר מִכָּל חֵטָא וּמִכָּל עָוֹן,
וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד,
וְנִזְכָּה לְתִקּוֹן אֶת אֲשֶׁר הֶעֱוִינוּ, וְלֹא יִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְלֹא נִכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.